

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XVI. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm477/facsimile.pdf (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

1.
Vi bringe dig et Afskedsord,
du frie Lærer for de frie!
Naar Glæden ret i Hjertet bor,
du ved det, Munden kan ej tie;
og derfor løfter sig vor Rest
for Sugas Helt med Liv og Lyst.

Tak for det Syn, vort Øje saa',
naar du dit Lyndilsord udslyngte,
naar du ved Kæmper op at stan,
og svundne Tider sig forvngte;
men først og sidst: Tak for de Ord,
de Haab om Danmark og om Nord!

De Haab, som hin Skærtorsdags Kamp
pas Kongedybets Bolger følte,
ved højen Mast, i Røg og Damp,
som ingen Mistivl end foredte:
de Haab om Danmark, som staar op,
om Solen over Begens Top.

De Haab om Nord, det ene Nord,
trefoldigt, med en Heltestamme,
paa Mark og Fjeld, ved Elv og Fjord,
endnu i Aand og Daad det samme;
saa længe Nordens Fugle staar,
de favre Haab skal ej forgaar.

2.

Kæmpeaand fra Kraftens Alder!
djævere Sen af Nørn,
som med sylgrena Iss kalder,
og med Flammeord,
frem til Kamp hver nordisk Broder
for den gamle Heltmoder!
her i Fimbul-Natten svare
dig en Yngling-Skare!

Danmark, dejligst Vang og Vænge,
lukt med Bælgen blaa,
skal vi elsko tro, saa længe
Hjærterne kan staar:

tro som vore djævere Fædre,
og i Krig og Fred det hædre.
Se, ved Fortids store Mindes
blusse vore Kinder!

Her, blandt Nordens stolte Have,
her er Fredens Bo:
gyldne Ax paa Kæmpegrave
til vor Fæde gro;
Skud vi er af Egens Stamme,
end kan vore Hjærter flamme,
end har Troskab, Mod og Nemme
her i Danmark hjemme.

Længe led dit Raab i Ørken,
Tavshed Svar kun gav;
Sandhed slumred længst med Styrken
i dems Heltegrav;
endnu Frejas Stjerne blinker,
men en Signe ej den rinker:
Flittertiden friser.

Som en Kæmpe mellem Dværg
stod du, Gud i Vold;
Sandhed var dit gode Værge,
Barnets Tro dit Skjold;
fast du stod mod Løgnens Vælde,
fast som Norrigs gamle Fjælle,
sang, som Regner mellem Krybet,
midt i Ormedybet.

Ja, i mange tunge Dage
har du ærlig stridt,
miskjendt, uden Klynk og Klage,
til dit Haar blev hvidt. —
Held! men Sejer har du vundet,
smart er Døgnet Nat forsvundet,
smart skal Aardens Sol fra Norden
funkle over Jorden.

Klart du tyded for os unge
Sagas Runestav;
Stormen hørte dig at sjunge
og det stolte Hav;

